

NIHAVEND ŞARKI

Ses

Usûl : Sofyan-Semâî

Beste : Selâhaddin İçli

$\text{J} = 96$

Güfté : Yahya Kemal Beyath

$\text{J} = 96$

Ses

Günler ce ne gör dum ne de bir kim se ye sor dum

Ya rab he le kalb ağ ri la rim dur du di yor dum

His var mi bu a lem de ne ka het gi bi tat h

Gön lüm bu se vin cin he le ca niy le ka nat li **SON**

(Saz....) Bir ta ze ba har a le mi

sey ret tí fe lek te Mev sim mü te hay yil va kit

ak şam di Be bek te Ak şam le ke siz saf

i yi bir yüz gi bi ak şam Tâ kar şı ba yır lar da tu tuş

mus i ki üç cam (Saz....)

Sa kın ko yu şen cep he li kas ny la Kü çük su Ar dim da va tan sem ti nin
or man la ri kuy tu Bir neş e li hen gâ mede cep çev re ya maç lar

Hep ay ni ta has süs le me yil len
miş a gaç lar (Saz ...)

Dai gun du yu yor rüz gâ rin a
hen gi ni dal dal (Saz ..)

Bak tim sü zü lüp geç ti a çık
tan i ki san dal (Saz)

Bir lah za da bir pan cur a çil müş gi bi yaz dan
Bir bes te nin en gin se si yük sel di Bo gаз dan
(Saz ...)

Şiir gibi okunacak.

Coşmuş gene bir aşkın uzak hâtırasıyla Aksetti uyanmış tepelerden sırasıyla

Dağ dağ o güzel ses bütün etrafi gezindi Görmüş ve geçirmiş denizin kalbine indi

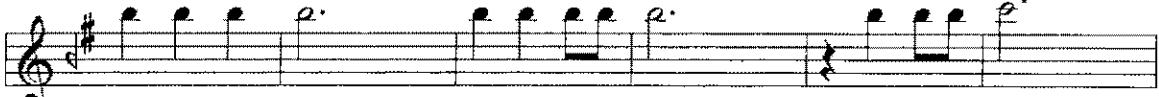
(Saz ...)

A ni bir ü zün tü le bu rü ya dan u yan dim

Tek rar o a lev göm le gi giy miş gi bi yan dim

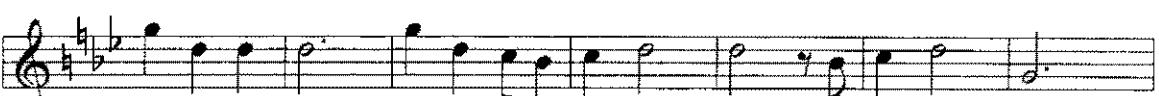
Her yer den o hem ay ni ba kış ay ni e mel

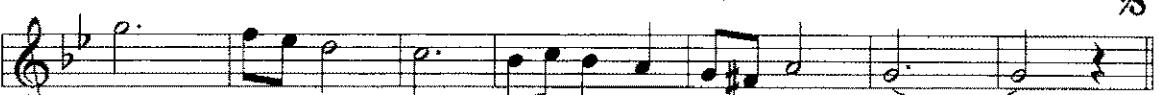
de Bir kan li gül ağ zin da ve mey

kâ se si el de

Her yer den o hem ay ni gü zel lik le gö rün dü San ☯

dim bu bi ten gün be ni râm et ti gi gün dü

H.TUNCER

Ses

Günlerce ne gördüm, ne de bir kimseye sordum;
“Yârab! Hele kalb ağrularım durdu.” diyordum.
His var mı bu âlemde nekaahet gibi tatlı?
Gönlüm bu sevincin helecâniyle kanatlı
Bir tâze bahâr âlemi seyretti felekte.
Mevsim mütehayyil, vakit akşamı Bebek’te;
Akşam... Lekesiz, sâf, iyi bir yüz gibi akşam...
Tâ karşı bayırlarda tutuşmuş iki üç cam,
Sâkin koyu, şen cepheli kasrıyle Küçüksu,

Ardında vatan semtinin ormanları kuytu;
Bir neş’eli hengâmede çepçevre yamaçlar
Hep aynı tahassüsle meyillenmiş ağaçlar;
Dalgın duyuyor rüzgârin âhengini dal dal,
Baktım süzülüp geçti açıktan iki sandal;
Bir lâhzada bir pancur açılmış gibi yazdan
Bir bestenin engin sesi yükseldi Boğaz’dan.
Coşmuş gene bir aşkin uzak hâtrasiyle,
Aksetti uyanmış tepelerden sırasıyla,
Dağ dağ o güzel ses bütün etrafı gezindi;
Görmüş ve geçirmiş denizin kalbine sindi.

Âni bir üzüntüyle bu rü'yâdan uyandım
Tekrâr o alev gömleği giymiş gibi yandım.
Her yerden o, hem aynı bakış, aynı emelde,
Bir kanlı gül ağzında ve mey kâsesi elde;
Her yerden o, hem aynı güzellikle, göründü.
Sandım bu biten gün beni râmettiği gündü.